

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. dr hab. inż. Jan Szmidt
Rektor
Politechniki Warszawskiej
president@krasp.org.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 21 567
biuro@krasp.org.pl

Warszawa, 4 kwietnia 2017 r.

KRASP/83/2017

Szanowny Pan
Jerzy Kwieciński
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rozwoju i Finansów
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z nr DPA.I.0210.1.5.2016.GL z 10 marca 2017 r. w załączeniu przesyłam opinię Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich dotyczącą projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw.

Z wyrazami szacunku,

Prof. dr hab. inż. Jan Szmidt
Przewodniczący KRASP

Uwagi
Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich
dotyczące
projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym
oraz niektórych innych ustaw
(projekt ustawy z dn. 3 marca 2017 r.)

1. W kontekście uczelni projektowana zmiana w ustawie o PPP odnosi się do art. 103 ust. 5 obowiązującego prawa o szkolnictwie wyższym. Proponowane rozwiązanie pozwala z funduszu pomocy materialnej przeznaczyć środki na wynagrodzenie dla partnera prywatnego, gdy jest realizowane wspólne przedsięwzięcie (np. stołówka, akademik). Unormowanie takie uważamy za właściwe i powinno się ono znaleźć już w noweli do ustawy o szkolnictwie wyższym z 2014 r., gdy wprowadzono do art. 103 ust. 5. Innowacyjność, którą wprowadza projektowana zmiana, jest w pewnym sensie alternatywą prywatyzacji, jednak wskazana byłaby akceptacja takiego finansowania przez ciało kolegialne uczelni.
2. Za słuszne należy uznać przyznanie pierwszeństwa kryteriom wyboru partnera prywatnego przewidzianym w ustawie z 29 stycznia 2004 r. o zamówieniach publicznych - w stosunku do kryteriów przewidzianych w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi. Należy przy tym oczekiwać preferencji dla zastosowania kryteriów podmiotowych wyboru partnera, takich jak reputacja podmiotu prywatnego (uczelni lub innej instytucji naukowej).
3. Trafna jest propozycja umożliwienia finansowania podmiotu prywatnego przez PPP. Jednakże finansowanie podmiotu prywatnego, zwłaszcza uczelni, powinno przejawiać się też w możliwości występowania uczelni prywatnych w roli podmiotu publicznego, jeśli dysponuje ona funduszami publicznymi np. z grantów lub dotacji. W takiej sytuacji podmiot prywatny byłby poddany wszelkim uwarunkowaniom prawnym właściwym dla podmiotów publicznych, np. nie mógłby pełnić roli komplementariusza w spółce kapitałowej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej utworzonej w celu realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego. Jednocześnie mógłby wyłonić inny podmiot niepubliczny jako partnera prywatnego.
4. Należy wyraźnie przewidzieć w ustawie możliwość wniesienia kapitału intelektualnego i potencjału intelektualnego jako wkładu partnera prywatnego lub publicznego, co jest szczególnie istotne w przypadku uczelni działających w PPP.
5. Istnieje potrzeba rozszerzenia katalogu partnerów prywatnych przez wyraźne wskazanie uczelni niepublicznych w art. 2 pkt. 2 obecnie obowiązującej ustawy. Obecnie przepis ten ogranicza się do wskazania przedsiębiorców i przedsiębiorców zagranicznych.

6. Dotychczas uczelnie wykorzystywały partnerstwo publiczno-prywatne przede wszystkim do rozwoju infrastruktury, takiej jak akademiki. Istnieje jednak potrzeba szerszego wykorzystania PPP do finansowania badań naukowych w celu realizowania zadań publicznych przez podmioty publiczne oraz przedsiębiorców realizujących zadania publiczne. Dlatego należy uznać za wskazane wyodrębnienie tej kategorii (badania naukowe) w ustawie o PPP lub w odrębnej ustawie. W związku z tym właściwym rozwiązaniem wydaje się rozwinięcie definicji „przedsięwzięcia” znajdującej się w art. 2 pkt. 4 obecnie obowiązującej ustawy o PPP. Przepis ten mówi wprawdzie o ogólnie o usługach, jednak nie jest oczywiste, że można je interpretować także jako wykonywanie badań naukowych. Dotychczasowa praktyka stosowania ustawy o PPP świadczy o tym, że jej przepisy w znacznym stopniu pełniły rolę instrumentu przełamywania wątpliwości co do możliwości współpracy między podmiotami publicznymi i prywatnymi. Dlatego, nawet jeśli istniejące rozwiązania dadzą się interpretować jako mające zastosowanie do badań naukowych, należy taką możliwość wyraźnie wyeksponować w przepisach ustawy.
7. Należy zrównać okres przedawnienia roszczenia o przekazanie składnika majątkowego dla partnera prywatnego i publicznego. Obecnie ustawa przewiduje w art. 11 ust. 3 okres 10-letni wyłącznie dla partnera publicznego, mimo że ta sama ustawa dopuszcza możliwość przekazania składnika majątku także partnerowi prywatnemu po zakończeniu czasu trwania umowy o partnerstwie.